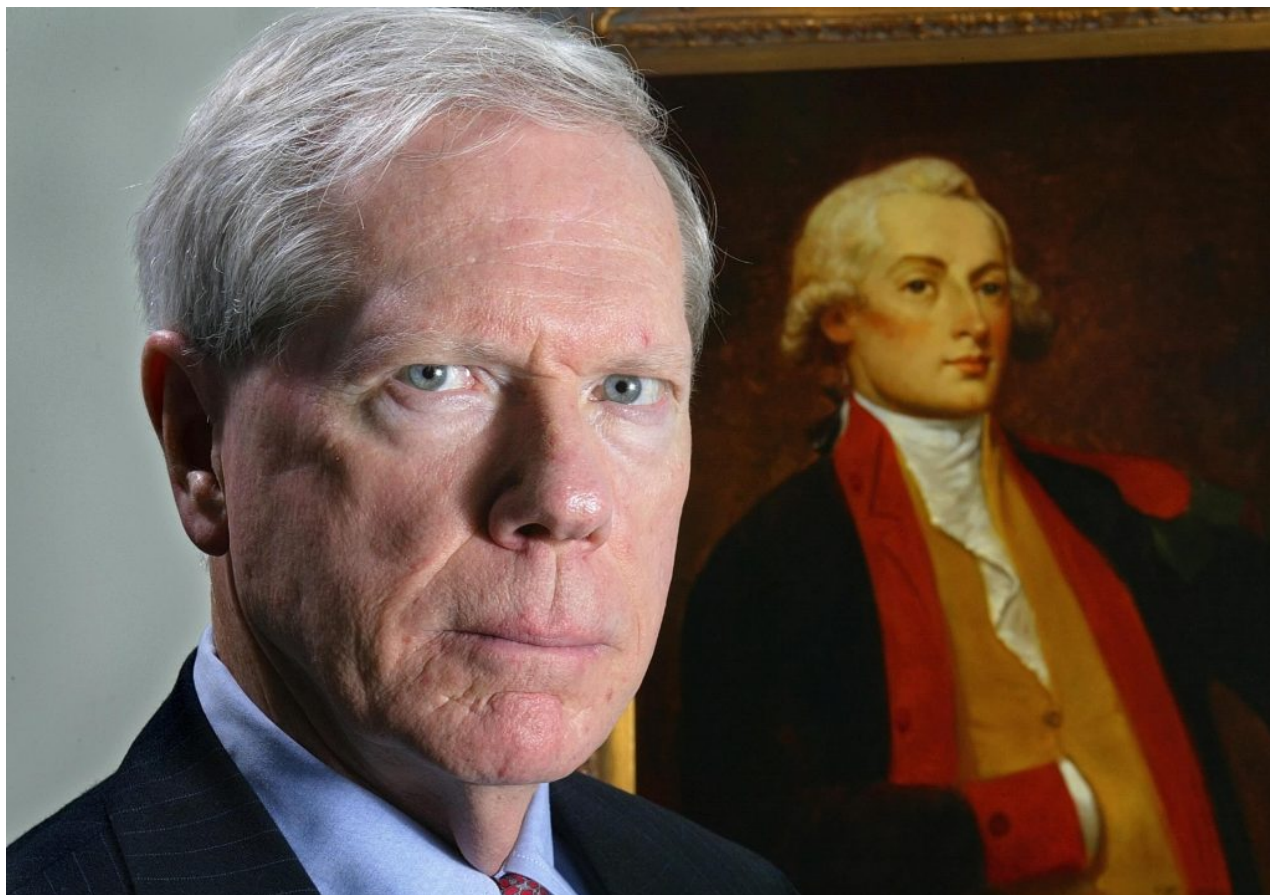


## P.C.Roberts: Ponoukán svými neokonzervativci Washington uvěřil, že Putin nemá žaludek na víc, než na omezenou policejní akci

[infokuryr.cz/n/2023/02/27/p-c-roberts-ponoukan-svymi-neokonzervativci-washington-uveril-ze-putin-nema-zaludek-na-vic-nez-na-omezenou-policejni-akci](https://infokuryr.cz/n/2023/02/27/p-c-roberts-ponoukan-svymi-neokonzervativci-washington-uveril-ze-putin-nema-zaludek-na-vic-nez-na-omezenou-policejni-akci)

kuryr

27. února 2023



Demonstovaná neochota Kremlu podniknout dynamické a rozhodné kroky přesvědčila Washington o tom, že z Putina není třeba mít strach a že Rusko může být na Ukrajině poraženo. Skutečně, britská média berou za prokázané, že Ukrajina Rusko porazí. Viz: ZDE

Cílem nedávné Bidenovy cesty do Evropy bylo podpořit východní křídlo NATO v očekávání obnovené akce proti Rusku. Pokud by totiž Bidenův režim dával přednost mírovému urovnání, ani by ho nenapadlo zatěžovat svého premiáru setkáním ve Varšavě s vůdci Litvy, Lotyšska, Estonska, Polska, Maďarska, Rumunska, Slovenska, České republiky a Bulharska. A nebylo by též třeba, aby svou podporu Zelenskému demonstroval putováním do Kyjeva.

Často se mnou vedou rozhovory ruští novináři – nikdy ovšem ne novináři američtí, jejichž jediným úkolem je ochraňovat oficiální americké narativy. Nu a ti ruští neustále doufají, že se snad přece jen někdy objeví náznaky toho, že USA podporují mírové urovnání konfliktu na Ukrajině. Právě jsem od jednoho z nich slyšel: „Neodjel Biden do Kyjeva proto, aby tam se Zelenským vypracoval mírový plán?“

Jak může někdo přijít na myšlenku, že by Washington souhlasil s jiným mírovým plánem, než je stažení Ruska z Donbasu a Krymu, včetně zaplacení reparací Ukrajině? Jedině s takovým by totiž Washington souhlasil, protože by nejspíš srazil Putina, o což se v USA usiluje především.

Takovéto stažení je dnes jednou možností ze dvou, které dnes Kreml má k dispozici. Nu a jelikož takovéto stažení by nejpravděpodobněji znamenalo pád Putinovy vlády, zbývá dnes Kremlu volba jediná: použít sílu nezbytnou k rychlému ukončení konfliktu dříve, než se tento, vymkne kontrole.

Člověka zaráží, že po roce zkušeností nepochopil Kreml to, že čím déle nechává válku pokračovat, tím větší čas poskytuje Washingtonu a NATO tomu, aby ji svými novými a novými provokacemi rozšiřovaly: sankcemi, finanční pomoci Ukrajině, pomocí vojenskou, zpravodajstvím, výcvikem, informacemi o zaměřování, útokem na Krymský most, vyhozením plynovodu Nord Stream, tanky, raketami dlouhého doletu, dříve nebo později tryskovými letadly atd. atd. Nu a dnes čelí Putin ukrajinskému útoku na Podněstří, kde několik tisíc ruských vojáků bez naděje na příchod posil hlídá sklady zbraní a munice ještě ze sovětské éry, které by Ukrajincům přišly nesmírně vhod. Čeká tento ruský strážný kontingent obklíčení ze strany Ukrajinců na východě a Moldavany a Rumuny na západě? Čili porážka, jež by Západu ještě víc dodala náladu? Viz: [ZDE](#).

Jestliže Kreml nenajde způsob, jak konflikt na Ukrajině rychle ukončit, bude nakonec zahrán do kouta, v němž jaderná zbraň zůstane jako jediná možnost. Někteří neokonzervativci věří, že Washington by dokázal vyhrát i tuto válku, a další zas zaplavují Ameriku falešnými tvrzeními o tom, že ruské jaderné zbraně nefungují a útok na Rusko by proto byl bez rizika. Viz: [ZDE](#)

„Ale i kdyby ruské jaderné zbraně fungovaly, Rusko je nepoužije“ říká holandský premiér“. Viz: [ZDE](#)

Jde o informace, které nabývají na důvěryhodnosti spolu s tím, jak Putin váhá použít dostatečnou sílu k dosažení svých cílů. Zkrátka sílí dojem, že ruská armáda, když ani po roce nedokázala porazit armádu tzv. třetího světa, je neschopná. A tak jak to, co se některým jeví jako ruská vojenská neschopnost a druhým zase jako Putinův nedostatek odhodlání, podněcuje další provokační akce Západu. A též víru některých, že k porážce Ruska budou možná stačit i jen pouhé dary západních zbraní Ukrajině.

Je až neskutečné hovořit s ruským novinářem, hledajícím mírové urovnání, když náměstek amerického ministra zahraničí a spolu s ním i mnozí vojenští experti říkají, že Krym je legitimním cílem ukrajinských raketových útoků. Před pár dny americký ministr zahraničí Blinken řekl, že ukrajinský pokus získat zpět Krym by pro Putina sice byl překročením červené čáry Ruska a mohl by tedy vyústit v jeho ráznou akci, ale že prý rozhodnutí je na Kyjevu. Což je samozřejmě bluf, protože bez souhlasu Washingtonu by se Zelenskyj ani nepohnul. Což však z Blinkenovo prohlášení lze vyvodit je fakt, že zato směrem k Ukrajině jsou dnes na pohybu už i ony americké rakety dlouhého doletu.

Upřímně vyjádřeno, Putin, Kreml a ruská armáda utrpěly na pověsti, když Putin k rychlému vítězství v konfliktu nevydal dostatek potřebných zdrojů. Dnes je proto ruská armáda na Západě ponižována, což na její morálku nemůže mít dobrý vliv. 23. února loňského roku vstoupilo Rusko do Donbasu s cílem osvobodit jej z

rukou vojenských a neonacistických milicí. Avšak nedostatečným nasazením vojenských zdrojů a zavedením ochromujících ruských vojenských pravidel získal Washington potřebný čas k rozšíření války. Nyní Putin čelí možnosti raketových útoků na ruskou námořní základnu na Krymu. Že je to nepřestavitelné? A cožpak bylo představitelné, aby Washington vyhodil do povětří plynovody Nord Stream? A co bude dalším cílem útoku? Moskva? Když se očekávaná ruská zimní ofenzíva neuskutečnila, ti, kteří hlásili velké nahromadění ruských vojáků a zbraní na ukrajinské hranici, říkali, že Rusové jsou symbolický národ a odkládají útok na výročí. Datum je za námi. Pokud k útoku nedojde, neokonzervativci se stanou ještě sebevědomějšími. Provokace se budou zhoršovat a Putin nalezne Rusko sevřené v koutě, kde budou jaderné zbraně jeho jedinou možností. Putin si to neuvědomuje, ale jeho neschopnost jednat na Ukrajině rozhodně, přibližuje svět k jaderné válce.

## ZDROJ

*Překlad: Lubomír Man*



PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: